ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Ἀπρίλιος 1891 ΦΥΛΛΟΝ Η'.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν ἐτησία δρ. 1.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Θαυμασίου Κόσμου» ἀποστέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα ἢ εἰς γραμματόσημα οἱουδήποτε κράτους —Γραφεῖον ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁδὸς Βασιλικῆς ἀρθ. 1.—Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Τὸ περισσότερον κυκλοφοροῦν φύλλον
Συνδρομηταὶ μέχρι τοῦδε 8,700

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀλαζονεία διασήμων συγγραφέων.—Ἀξιοσημείωτοι ἦχοι.—Μεταλλεῖα ἀργύρου ἀπολεσθέντα.—Νοήμονες κακοῦργοι.—Ἡ μαθήτρια τοῦ Λίστ —Ἐρωτήσεις καὶ Ἀποκρίσεις.—Ὁ ἀὴρ τῶν μεγάλων πόλεων.—Ὑπνωτισμὸς ἐν τῇ ὀδοντοϊατρικῇ.—Ἀρχὴ τῶν ἐπισκεπτηρίων.—Ἀποτέφρωσις τῶν νεκρῶν.—Ὁ Σείριος καὶ τὸ ἱστορικὸν τοῦ ὀνόματός του.—Ἀξιοσημείωτος πορεία κυνός. Τερπνὰ καὶ Περίεργα.—Παντοῖα.—Ἀλληλογραφία.

ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ὡς ὀφείλει τις νὰ γινώσκῃ τὰ ἐλαττώματά του δύναται ἐπίσης νὰ ἔχῃ συνείδησιν περὶ τῆς ἀξίας του καὶ νὰ τὸ λέγῃ· καὶ ὅμως ἡ ἀλαζονεία ἐμποιεῖ πάντοτε δυσάρεστον ἐντύπωσιν. Ὁ Γουρτσγουὸρθ ἔλεγεν, ὅτι τὰ ποιήματά του θὰ ἔμενον ἀθάνατα καὶ ἐκαυχᾶτο περὶ αὐτῶν. Ὁ Ὁράτιος ὁμιλῶν περὶ τῶν ᾠδῶν του λέγει : «Ἤγειρα μνημεῖον πολὺ διαρκέστερον τοῦ χαλκοῦ καὶ πολὺ κανονικώτερον τοῦ οὐρανομήκους ὕψους τῶν πυραμίδων.» Ὁ Θουκυδίδης, ὅτι ἐποίησεν ἔργον ἐς ἀεὶ «κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται». Ὁ Σαιξπῆρος ἐν μιᾷ τῶν ᾠδῶν του λέγει παραπλήσιόν τι μὲ τοὺς δύο τούτους ἀνακράζων : Οὔτε μάρμαρα, οὔτε τὰ ἡγεμονικὰ ἐπίχρυσα μνημεῖα θὰ ἐπιζήσωσι τῶν ὑψηλῶν τούτων στοίχων. Ὁ λόρδος Τέννυσον λέγει, ὅτι τὸ «ἆσμα τοῦ κέρατος ἐν τῇ Πριγκηπίσσῃ του, εἶνε τὸ ὡραιότερον λυρικὸν ποίημα τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης. Ἐν ᾧ ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ, ὅτε ἦτο ἀκόμη ἄσημος εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον ἐκδότου τινος καὶ προσεπάθησε νὰ τῷ πωλήσῃ τινα ἐκ τῶν ποιημάτων του. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐκδότης δὲν ἐπείθετο νὰ τὰ ἀγοράσῃ, ὁ Οὐγγὼ ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ γραφείου τῷ εἶπεν ὑπερηφάνως:

— Σήμερον ἐδίωξας τὴν τύχην σου καὶ ἀπώλεσας μεγάλην περιουσίαν! Ἔμελλον νὰ συμφωνήσω μετὰ σοῦ, νὰ σοῦ πωλῶ πᾶν ὅ,τι θὰ παραγάγω ἐν τῷ μέλλοντι, ἀλλὰ ἠρνήθης. Ἀπώλεσας λοιπὸν εὐκαιρίαν ἥτις δὲν θὰ ἐπανέλθῃ πλέον.

Ἦσαν βεβαίως ἀλαζονικοὶ λόγοι διὰ νεανίαν μόλις ἐξελθόντα τοῦ σχολείου, ἀλλ' ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι ὁ προφέρας αὐτοὺς δὲν εἶχε ἄδικον.

Ὅταν ὁ λόρδος Βήκονφηλδ ὡμίλησε τὸ πρῶτον εἰς τὴν βουλὴν ἐγένετο καταγέλαστος. Τότε ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς περιπαίζοντας αὐτὸν εἶπε διὰ τρεμούσης φωνῆς καὶ συγκεκινημένος:

— Μὲ καταγελάσατε σήμερον. Θὰ ἔλθῃ καιρὸς καθ' ὃν θὰ ἐπιθυμῆτε νὰ μὲ ἀκούητε.

Καὶ τὸ κατόπιν στάδιον τοῦ μεγάλου Ἄγγλου πολιτευτοῦ, τὸν ἐδικαίωσε πληρέστατα διὰ τὴν ὑπερήφανον ταύτην ἔκφρασιν του.

Ἐν τοσούτῳ οὐχὶ ἅπαντες οἱ ἔνδοξοι ἄνδρες ἔχουν τὴν ἀδυναμίαν ταύτην. Ὑπάρχουν τινες, ὧν ἡ μετριοφροσύνη κατέστη παροιμιώδης, ὅταν ὁμιλῶσι περὶ τῶν ἑαυτῶν των. Ὁ μέγας Καισὰρ καὶ ὁ Ξενοφῶν εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειώτων διὰ τὴν μετριοφροσύνην των καὶ ἡ ἐποχή των ἦτο ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐθεώρουν ἀπρεπὲς νὰ κομπάζωσι.

Ὅπως δήποτε φαίνεται, ὅτι ἡ νεανικὴ ἡλικία τῶν μεγάλων ἀνδρῶν εἶνε ἰδίως ἡ ἐποχὴ τῆς περιαυτολογίας καὶ τῆς ἀλαζονείας των διότι, ἴσως, τὸ μέγα πνεῦμα ἐν αὐτοῖς συναισθανόμενον τὴν ἀξίαν του, ἀγανακτεῖ καὶ ῥήγνυται εἰς ἀλαζονικὰς ἐκφράσεις.

Τὸ λεχθὲν ὑπὸ διασήμου τινος μουσουργοῦ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς τελευταίας ταύτης

σκέψεως μας ἥτις ἄλλως τε βασίζεται ἐπὶ τῶν γεγονότων.

Ὅταν ἤμην, λέγει οὗτος, εἰκοσαετὴς ἔλεγον— Ἐγὼ—ὅταν τριακοντάετης ἔλεγον :—Ἐγὼ καὶ ὁ Μοζάρτ. Ὅταν τεσσαρακονταετὴς—Ὁ Μοζάρτ καὶ ἐγώ. Ἤδη λέγω ὁ Μοζάρτ.

— o —

Ἀληθὴς συγκίνησις.

Πτωχός τις κατώρθωσε νὰ γίνῃ δεκτὸς παρά τινι πλουσίῳ παρὰ τῷ ὁποίῳ, ἅμα εἰσῆλθε ἤρξατο νὰ ἐξιστορῇ τὰ δυστηχήματά του διὰ ζωηρωτάτων χρωμάτων. Ὁ πλούσιος συγκινηθεὶς μέχρι δακρύων ἐσήμανε τὸν κώδωνα καὶ διὰ φωνῆς πνιγομένης διὰ λυγμῶν εἶπε πρὸς τὸν ὑπηρέτην.

Γιάννη διῶξε αὐτὸν τὸν πτωχόν, μοῦ ἐρραΐσε τὴν καρδιά.

ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΙ ΗΧΟΙ

Ἡ περιβόητος ἔπαυλις ἐν Λομβαρδίᾳ ἡ ἐπωνομαζομένη Οἶκος Σίμονεττ, ὀφείλει τὸ ὄνομα της εἰς διάσημόν τινα ἀοιδόν, ἥτις κληθεῖσά ποτε εἰς τὴν ἔπαυλιν ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ της, νὰ ψάλλῃ χάριν μεγάλου ἀκροατηρίου συνηθροισμένου, ὡς τὴν ἔκαμε νὰ πιστεύσῃ, εἰς τὸν γειτνιάζοντα πρὸς τὸ δωμάτιόν της θάλαμον. Ἐν τοσούτῳ τὸ ἀκροατήριον δὲν συνέκειτο εἰμὴ μόνον ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ της, οὗ τὰ χειροκροτήματα ἐπανελαμβάνοντο ἑκατονταπλασίως ὑπὸ τῆς ἠχοῦς. Ἡ Δεσποινὶς Σιμονέττ λέγεται, ὅτι τοσοῦτον δυσηρεστήθη ἐκ τῆς ἀστειότητος, ὥστε διέλυσε τὸ συνοικέσιον ἀμέσως.

Ἡ ἠχὼ τῆς Ροπενὴθ παρὰ τὸν ποταμὸν Κλαῦδ (Clyde) ἐπαναλαμβάνει σύντομον ἦχον παιανισθέντα ὑπὸ χαλκοῦ ὀργάνου, εἰς φωνὴν κατὰ δύω τόνους βαθυτέραν τῆς τοῦ ὀργάνου καὶ μετὰ ταῦτα καὶ πάλιν ἀλλὰ κατὰ ἕνα τόνον βαθύτερον, τέλος καὶ τρίτον ἀλλὰ κατὰ ἕνα τόνον ἔτι βαθύτερον.

Ἠχώ τις ἐν τοῖς πέριξ τῆς Ρουένης ἐπαναλαμβάνει ᾆσμα παραδόξως πως· κατὰ πρῶτον δυνατά, κατόπιν ἀσθενῶς, ἐνίοτε δὲ μετὰ διακοπῶν. Μεθ' ὃ ἡ μελῳδία καταπάυει πρὸς στιγμὴν, ἵνα ἐπαναληφθῇ καὶ πάλιν. Ἐκ δεξιῶν οἱ ἦχοι ἀκούονται ἁπλοῖ, ἐξ ἀριστερῶν διπλοῖ. Ὁ ᾄδων δὲν ἀκούει τὴν ἠχὼ τοῦ ᾄσματός του, οἱ δὲ ἀκούοντες αὐτὴν δὲν ἀκούουσι τὸν ᾄδοντα.

Ἡ ἠχὼ τῶν βράχων τῆς Λούρλης ἐπὶ τοῦ Ρίνου ἐπαναλαμβάνει δεκαεπτάκις πάντα ἦχον· ἡ ἠχὼ τῆς Κονίγγπλατς, ἐν Κάτσελ ἐννεάκις.

Ἐν Ἀδερσβὸχ παρὰ τὴν θάλασσαν τῶν Βράχων τῆς Βοημίας, ἡ ἠχὼ ἐπαναλαμβάνει ἑπτὰ τόνους τῆς φωνῆς τρὶς κατ' ἐπανάληψιν, καθισταμένη ἀσθενεστέρα ἑκάστην φοράν.

Εἰς τὴν λίμνην τοῦ Ἁγίου Οὐλφγγὰγγ ἐν Σταϋερμάρκῃ γίνεται ἀντήχησις ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε ἔυδιος, ἀλλ' ὅταν εἶνε τρικυμιώδης δὲν γίνεται ποσῶς. Αἱ ἠχοὶ τῶν Ἄλπεων εἶνε ἐπιβλητικοὶ ἰδίως ἐν ὥρᾳ καταιγίδος. Ὁ φυσιολόγος Οὐγὶ διηγεῖται, ὅτι ἤκουσε τὴν ἀντήχησιν Ἄλπιου κέρατος παιανιζομένου πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Οὐεττέρχορν. Ἡ ἠχὼ δὲν εἶχε ἀκουσθῆ κατ' ἀρχὰς, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπανέλαβεν ὁλόκληρον τὴν μελῳδίαν ἡδύτατα καὶ διακεκριμένως.

— o —

Καλὴ ἀρχή.

Οἱ νεόνυμφοι μόλις ἐπανέρχονται ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἔνθα ἐτελέσθη ὁ γάμος καὶ ἡ νύμφη ἐναγκαλιζομένη τὸν σύζυγόν της ἀρχίζει νὰ κλαίῃ.

Τί ἔχεις ἄγγελέ μου, τὴν ἐρωτᾷ ὁ σύζυγος

Φεῦ ! ποτὲ δὲν σοῦ εἶπα ὅτι δὲν γνωρίζω καθόλου νὰ μαγειρεύω, ἀπεκρίθη ἡ γυνή.

Ἠσύχασε ὑπέλαβε ὁ σύζυγος, σπανίως θὰ σοῦ δοθῇ εὐκαιρία νὰ μαγειρεύῃς διότι εἶμαι ποιητής.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΑΡΓΥΡΟΥ ΑΠΟΛΕΣΘΕΝΤΑ

Θὰ ἐνόμιζέ τις, ὅτι τὰ μεταλλεῖα τοῦ ἀργύρου εἶνε ἀρκούντως σπουδαῖα πράγματα, ἵνα μὴ εἶνε δυνατὸν νὰ χάνωνται ὡς καρφοβελόναι καὶ ἐν τούτοις ἡ πεῖρα μᾶς διδάσκει ὅλως τὸ ἐναντίον. Πολλά, πάμπολλα καὶ πλουσιώτατα ἀπωλέσθησαν καί τινα ἐξ αὐτῶν ἀνευρέθησαν καὶ πάλιν ὅλως τυχαίως.

Ἐπὶ ὅλας ἑκατονταετηρίδας τὰ μεταλλεῖα τοῦ Μεξικοῦ, παρεῖχον πλοῦτον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς χώρας καίτοι πολὺ ἀτελῶς ἐξαγομένου τοῦ μετάλλου ἐκ τῶν ἀργυρούχων λίθων· καὶ ὅμως τὰ πλεῖστα ἐκ τούτων ἀπωλέσθησαν ἢ ἐγκατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Μεξικανῶν ὡς ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν ἀγρίων Ἰνδῶν. Πολλὰ ἔτη παρῆλθον, πρὶν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν δυνηθῶσι νὰ ἐπανέλθωσι πρὸς ἀνεύρεσιν των καὶ ὅταν ἐπανῆλθον πᾶν ἴχνος αὐτῶν εἶχεν ἀφανισθῆ ὑπὸ σεισμῶν, καθιζήσεων καὶ ἄλλων φυσικῶν λόγων.

Πρὸ μιᾶς ἑκατονταετηρίδος δύο λειποτάκται στρατιῶται καταδιωχθέντες καὶ συλληφθέντες ὡδηγήθησαν πρὸς τὸν ἀρχηγόν των, πρὸς ὃν οὗτοι προσήνεγκον δύο μεγάλους βώλους ἀργύρου εὑρεθέντας εἰς ὡρισμένον τι μέρος τῆς χώρας ἣν εἶχον διέλθη. Οὗτος βλέπων τὸν θησαυρὸν καὶ ἐλπίζων, ὅτι εἰς τὸ μέρος εἰς ὃ εἶχεν εὑρεθῆ δὲν ὑπῆρχε καὶ ἄλλος ἄργυρος τοὺς ἐσυγχώρησεν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τὸν ὁδηγήσωσιν εἰς τὸν τόπον εἰς ὃν τὸν εὗρον. Τοῦτο ἐγένετο καὶ ὁλόκληρον τὸ σύνταγμα μετέβη εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς χώρας ὅπου γενομένων ἀνασκαφῶν ἀνεκάλυψαν πλουσιώτατον μεταλλεῖον ἐν ᾧ οἱ βῶλοι τοῦ ἀργύρου εὑρίσκοντο κατὰ τεμάχια ἀπὸ ἡμισείας ὀκάδος βάρους μέχρις 40 περίπου. Ἀλλὰ κατόπιν οἱ Ἰνδοὶ ἐπέδραμον ὡς κατὰ τὸ σύνηθες καὶ ἐφόνευσαν πάντας τοὺς ἐν τῷ μεταλλείῳ τούτῳ ἐργαζομένους. Κατὰ τὸ 1810 ἡ κυβέρνησις ἥτις εἶχεν ἀκριβεῖς σημειώσεις περὶ τῆς θέσεως ἐν ᾗ ὑπῆρχε, ἔπεμψεν ἀνθρώπους ἵνα τὸ ἀνεύρωσιν, ἀλλ' εἰς μάτην τὸ μεταλλεῖον εἶχεν ἀπολεσθῆ διὰ παντός.

Ἕτερον ἀπολεσθὲν μεταλλεῖον εἶνε τὸ τῆς Τομμακούρης, ὅπερ ἀνῆκεν εἰς τοὺς Ἰησουΐτας τοῦ Μεξικοῦ καὶ ἐξηκολούθουν νὰ τὸ ἐργάζωνται μέχρι πρὸ πεντηκονταετίας. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐδέησε νὰ ἐγκαταλειφθῇ διὰ τοὺς αὐτοὺς πάντοτε λόγους καὶ σήμερον διατελεῖ ἄγνωστος ἡ θέσις ἐν ᾗ ἄλλοτε ὑπῆρχε.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολεσθέντων μεταλλείων δὲν εἶνε ἐν τούτοις ἔλαττων τῶν ἀνευρεθέντων. Τὸ ἀργυρορυχεῖον τῆς Φινὰλ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ στρατιώτου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅστις συνώδευε τὰ ταχυδρομεῖα. Ἡμέραν τινα φίλος του τις τῷ ἔδειξε πλούσιον ἀργυροῦχον λίθον συνάμα δὲ παρετήρησε πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐγνώριζε λόφον ὁλόκληρον οὗτινος οἱ λίθοι ἦσαν ὅμοιοι μὲ τοῦτον. Τῳόντι δὲ εἶχε πολλάκις διέλθη ἐκ τοῦ λόφου τούτου ἐξ οὗ ἔκτοτε ἐξήχθη ἄργυρος ἀξίας πλέον τῶν ἑβδομήκοντα ἑκατομμυρίων φράγκων.

Τὸ περίφημον μεταλλεῖον τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἀνεκαλύφθη ὑπὸ Μεξικανοῦ ποιμένος. Ἡμέραν τινα ἐνῷ ἠκολούθη τὸ ποίμνιον του ἐπί τινος λόφου προσέκοψεν ὁ ἵππος του καὶ τοῦ ἔπεσε τὸ μαστίγιον του, κατελθὼν δὲ ἵνα τὸ λάβῃ παρετήρησε τὸ ἀργυρόχρουν χρῶμα τοῦ λίθου ἐφ' οὗ προσέκοψεν ὁ ἵππος καὶ ἐξετάσας αὐτὸν κάλλιον ἐπείσθη, ὅτι ἦτο κεκαλυμμένος ἐξ ἀργύρου. Τὸ μεταλλεῖον τοῦτο ἀπέβη ἔκτοτε ἓν ἐκ τῶν πλουσιωτέρων τοῦ ὑπερωκεανείου κόσμου.

Τὸ μεταλλεῖον τοῦ Ἁγίου Πατρικίου ἀνευρέθη ὑπὸ τυχοδιώκτου ὅστις παρατηρήσας κατά τινα τῶν ἐκδρομῶν του μικρὸν τεμάχιον βράχου στίλβον τὸ ἔκρουσε διὰ τῆς σφύρας του καὶ τοῦτο ἀνέδωκε ἀργύριον ἦχον.

— Τὸ εὗρον τέλος, ἀνέκραξε περιχαρὴς ὁ τυχοδιώκτης!

Καὶ μετ' οὐ πολὺ τὸ μεταλλεῖον τοῦτο ἐπωλήθη παρ' αὐτοῦ ἀντὶ πολλῶν ἑκατομμυρίων.

Ἄλλο πλούσιον μεταλλεῖον, τὸ τῆς Σενορίτας, ἀνεκαλύφθη ὑπὸ ἀπέλπιδος τυχοδιώκτου ὅστις εἶχε διέλθη τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου του ἀναζητῶν εἰς μάτην θησαυρόν, καὶ ἤδη ἀσθενήσας ἐζήτησε καταφύγιον ὑπὸ τὴν σκιὰν δένδρου κατὰ τὴν διάρκειαν καταιγίδος. Ἀλλ' ἐνῷ αἱ μελαναὶ νεφέλαι διελύοντο καὶ ἡ εὐδία ἐπανήρχετο οὗτος ἀνεκάλυπτε ὅτι τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἐπάτα ἦτο κατὰ τὸ πλεῖστον ἄργυρος καὶ οὕτω ἔσχε διπλῆν εὐδίαν ἔκτοτε διότι ἐγένετο πλουσιώτατος.

Τὸ Μεξικὸν εἶνε πλῆρες τοιούτων πηγῶν πλούτου αἵτινες ὁσημέραι ἀνευρίσκονται διότι οἱ ἐξερευνηταὶ δὲν ἔχουσι πλέον νὰ φοβῶνται τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Ἰνδῶν.

Ἐκ Νέας Ὑόρκης

Dr. Davib Blackson.

— o —

Εὐγνωμοσύνη ὀδοντοϊατροῦ.

Ὀδοντοϊατρός τις σωθεὶς ὑπὸ τινος ἤρξατο νὰ ἐκφράζῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του μετὰ μεγάλης ζέσεως προσθέτων τέλος: Ὦ εὐγενῆ ὦ ἀτρόμητε ἄνθρωπε πῶς νὰ σὲ ἀνταμείψω, ἐλθὲ εἰς τὸ ἰατρεῖον μου καὶ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ σοῦ ὀβγάλλω ὅλα τὰ ὀδόντια δωρεάν.

ΝΟΗΜΟΝΕΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΙ

Ὑπάρχουσιν ἐνίοτε πονηραὶ φύσεις πεποικισμέναι δι' οὐχὶ κοινῆς νοημοσύνης. Οὕτως ὁ Θωμᾶς Βαινράϊτ ὁ πλαστογράφος καὶ δολοφόνος ἦτο καὶ συγγραφεύς. Ὁ ἐν λόγῳ κακοῦργος ἐγεννήθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ ἐνῷ ἐδηλητηρίασε τὸν θεῖον του, τὴν νύμφην του, καὶ φίλον του τινα, ἵνα λάβῃ τὰ ἀσφάλιστρα ἀνθ' ὧν εἶχον ἀσφαλίσει τὴν ζωήν των εἶχε λεπτοτάτην καλαισθησίαν διὰ τὴν φιλολογίαν. Ἔκλαιεν ἀναγινώσκων τὸν Γουρτζγουέρθ καὶ ἔγραφεν αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀξιολόγους ποιήσεις.

Ὅταν κατεδικάσθη εἰς δεσμὰ διὰ βίου, ἠγανάκτησε κατὰ τῶν δεσμοφυλάκων του, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ τὸν φορτώσωσι δι' ἁλύσσεων καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του λέγων :

— Μὲ νομίζουσι κακοῦργον, ἐμὲ τὸν σύντροφον τῶν ποιητῶν, τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν καλλιτεχνῶν ; ἐμὲ κακοῦργον ! Ἐνόμιζεν ὅτι ἠναξιοπάθη ! Γερμανίς τις κόρη, καλουμένη Μαρία Σνάϊδερ εἶνε ἄλλο παράδειγμα τοῦ ὅ,τι δύναταί τις νὰ καλέσῃ «κακοῦργος φύσις». Ὅταν ἦτο μόλις δωδεκαετὴς ἐφόνευσεν τριετὲς κοράσιον ἵνα τῷ ἀφαιρέσῃ τὰ ἐνώτιά του. Ἔλαβεν, εἶπε, τὰ ἐνώτια ἵνα τὰ πωλήσῃ καὶ διὰ τῶν χρημάτων νὰ ἀγοράσῃ γλυκίσματα ! Τὸ πρᾶγμα τῇ ἐφαίνετο φυσικώτατον καὶ ὅταν ἠρωτήθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, διηγήθη ἀφελέστατα τὴν πρᾶξιν καὶ τὰ ὠθήσαντα αὐτὴν αἴτια ἵνα τὴν διαπράξῃ, ὡς εἰ διηγεῖτο ἀστεῖόν τι· καὶ ὅμως ἐγίνωσκε κάλλιστα τί ἦτο φόνος, καὶ ὅτι αὐτὴ ἦτο φονεύς !

Ἐγίνωσκεν ἐπίσης ὅτι δὲν θὰ καταδικάζετο εἰς θάνατον ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας της καὶ ἐλυπεῖτο διότι τῇ ἔδιδον ξηρὸν ἄρτον νὰ τρώγῃ ἐν τῇ φυλακῇ, ἐνῷ ἠγάπα τόσον πολὺ τὰ γλυκίσματα !

Οὔτε ὁ ἀνωτέρω μνησθεὶς ἀνὴρ, οὔτε ἡ κόρη αὕτη ἠσθάνοντο τὴν ἐλαχίστην μεταμέλειαν διὰ τὰ κακουργήματά των. Δὲν ἠννόουν ποσῶς τὰ δεινὰ τῶν θυμάτων των καὶ τὸ εἰς αὐτὰ γενόμενον παρ' αὐτῶν ἄδικον καὶ ὅμως ἠγανάκτουν διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν δεινὰ καὶ τὴν ταλαιπωρίαν. Ἄνθρωποι τοιαύτης φύσεως εἶνε ἀδιόρθωτοι καὶ ὁμοιάζουσι τὰ θηρία ! . .

— o —

Πρόσφορος ἀπάντησις.

Εἰς τί ἀποδίδεις τὴν μακροβιοτητά σου, ἠρώτησε τις ὑπερεκατοντούτη : Εἰς τὸ ἁπλούστατον γεγονὸς ὅτι δὲν ἀπέθανα εἰσέτι, ἦν ἡ ἀπάντησις.

Η ΜΑΘΗΤΡΙΑ ΤΟΥ ΛΙΣΤΣ

Πρὸ ἐτῶν κλειδοκυμβαλίστριά τις ἔμελλε νὰ δώσῃ συναυλίαν ἔν τινι τῶν Εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν. Καίτοι δὲ οὐδέποτε εἶχεν ἴδει τὸν μέγαν Οὔγγρον συνθέτην καὶ κλειδοκυμβαλιστὴν, τῇ ἐπῆλθεν ὁ πειρασμὸς νὰ θέσῃ ἐπὶ τῶν προγραμμάτων της «Δεσποινὶς : μαθήτρια τοῦ Λίστς»· νομίζουσα ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀπάτη ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἥτις τὴν ἐχώριζε τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ. Ἀκριβῶς μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς συναυλίας ἔλαβεν ἐφημερίδα ἀνὰ χεῖρας, καὶ ὁποία φρίκη ! μεταξὺ τῶν νεωστὶ ἀφιχθέντων ἐν τῇ πόλει ὑπῆρχε τὸ ὄνομα Abbe Listz. Ἡ κεραλὴ

τῆς Μεδούσης δὲν θὰ τῇ ἐπροξένει περισσότερον τρόμον. Τί νὰ πράξῃ; Νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀπάτην πρὸς τὸ κοινὸν ἤτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ καταστρέψῃ τὴν συναυλίαν της. Ὅθεν λαμβάνουσα θάρρος ἀπεφάσισε καὶ ἔπραξε τὸ ἑξῆς.

Μετέβη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐν ᾧ ὁ Λίστ διέμενε καὶ πίπτουσα εἰς τοὺς πόδας του τῷ ἐξωμολογήθη τὸ πταῖσμα της, ἐκλιπαροῦσα τὸν οἰκτόν του. Ὁ μουσουργὸς ἀφ' οὗ ἤκουσεν ἀπαθῶς τὰς ἱκεσίας της τὴν, ἠρώτησεν ἐρωτήσεις τινας καὶ εἶτα τὴν προσεκάλεσε νὰ παιανίσῃ ἐνώπιόν του ἓν ἐκ τῶν ἐν τῷ προγραμματί της τεμαχίων καὶ στὰς ὄπισθεν αὐτῆς τῇ ἐπέφερε μικρὰς διορθώσεις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ τεμαχίου, ὁ Λίστ τῇ εἶπε.

— Ἤδη δεσποινίς, δύνασθε ἀψευδῶς νὰ λέγητε ὅτι εἶσθε μαθήτριά του Λίστ, καθ' ὅτι σήμερον ἐλάβετε τὸ πρῶτον σας μάθημα. Δύνασθε δὲ νὰ προσθέσητε εἰς τὸ προγραμμά σας ὅτι κατὰ τὴν συναυλίαν σας αὐτὸς ὁ διδάσκαλός σας θὰ παιανίσῃ δύο τεμάχια.

Ὁ Λίστ ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του καὶ τὸ στάδιον τῆς νέας προελειάνθη διὰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ δαιμονίου ἀνδρός!

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Τὶς εἶνε ὁ βαρύτερος ἄνθρωπος ἐκ τῶν ζώντων;

Ὁ Θωμᾶς Λόγγλεϋ τῆς Δάβερ, γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1848. Οἱ γονεῖς του ἦσαν κοινοῦ ἀναστήματος ἄνθρωποι. Οὗτος ζυγίζει 199 ½ ὀκάδας. Τὸ ἀνάστημά του ὑπερβαίνει τὸ 1,83 μέτρ. καὶ ἡ περιφέρεια τῆς ὀσφύος του ὑπερβαίνει τὰ 2,03 μετρ. Περιπατεῖ μετὰ δυσκολίας, οὐδέποτε δὲ εἰσέρχεται ἐντὸς ἁμάξης φοβούμενος μὴ θραυσθῶσι τὰ ἐλατήριά της. Τρώγει καὶ πίνει ἥκιστα καὶ οὐδέποτε ὑπέφερεν ἐξ οὐδενὸς σπουδαίου νοσήματος Πολλοὶ τῷ προτέφερον ἀρκούντως προκλητικὰ ποσὰ ἵνα τὸν πείσωσι νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸ κοινὸν ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ κ. Λόγγλεϋ εἶνε ἔγγαμος καὶ ἔχει πολλὰ τέκνα. Ἀλλ' οὗτος εἶνε πολὺ κατώτερος τοῦ περιφήμου διὰ τὸ βάρος του Δανὶὴλ Λαμβέρτου ὅστις ὑπερέβαινε τὰς 263 ὀκάδας.

* * * *

Ποῦ εὑρίσκεται ἡ μεγαλειτέρα κυψέλη τοῦ κόσμου;

Ἡ μεγίστη κυψέλη τοῦ κόσμου εὑρίσκεται ἐν Κεντούκῃ καὶ καλεῖται «ἡ κυψέλη τῆς Μαμμόθ». Εἶνε δὲ εὐρύτατον σπήλαιον τὸ μὲν ὕψος 150 πόδας τὴν δὲ ἔκτασιν δέκα περίπου στρέμματα. Ἡ ὀροφὴ τοῦ σπηλαίου τούτου εἶνε κεκαλυμμένη ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ μελοπητῶν. Δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὸ ποσὸν τοῦ μέλιτος τοῦ παραγομένου ἐν αὐτῷ. Ὁ κ. Βερτρὰνδ ὁ περίφημος γάλλος μελισσοτρόφος κατέχει ἀπειρίαν κυψελῶν. Ἀλλ' ὁ μέγιστος μελισσοτρόφος τῆς γῆς εἶνε ὁ κ. Χάρδιτον ἐν Καλιφορνίᾳ ὅστις ἔχει 6000 κυψέλλας παραγούσας 200,000 λίτρας ἀγγλικὰς (ἡ λίτρα εἶνε ἴση πρὸς 142 ½ δράμια περίπου) μέλιτος ἐτησίως. Ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουν 30,000 κυψέλαι παράγουσαι 3,000 000 λιτρῶν μέλιτος ἐτησίως. Ἐν Δανιμαρκίᾳ 90,000 παράγουσαι 2,000,000. Ἐν Ρωσσίᾳ 110,000 παράγουσαι τὸ αὐτὸ ποσόν. Ἐν Βελγίῳ 200,000 παράγουσαι 5,000,000 λιτρῶν. Ἐν Γαλλίᾳ 950,000 παράγουσαι 33,000,000 λιτρῶν. Ἐν Γερμανίᾳ 1,450,000 καὶ ἐν Αὐστρίᾳ 1,550 000 παράγουσαι ἑν ἑκάστη τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια λιτρῶν μέλιτος. Ἀλλ' ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ὑπάρχουν 2,800 000 κυψελῶν ἀνήκουσαι εἰς 70,000 μελισσοτρόφους καὶ παράγουσαι 62,000,000 λίτρας μέλιτος ἐτησίως. Καθ' ὑπολογισμοὺς ἡ μέλισσα δέον νὰ ροφήσῃ μέλι ἐκ 218,750 ἀνθέων ἵνα παραγάγῃ μίαν οὐγγίαν ἐξ αὐτοῦ.

* * * *

Τὶς εἶνε ἡ μεγίστη πλωτὴ διώρυξ τοῦ κόσμου;

Τὸ Σουὲζ ἔχων μῆκος 88 μιλίων. Ἐκ τοῦ μήκους τούτου 66 μίλια ἐγένοντο δι' ἀνασκαφῆς τὰ δὲ λοιπὰ 22 ἦσαν λίμναι αἵτινες ἁπλῶς ἐβαθύνθησαν. Ἡ διώρυξ αὕτη ἔχει βάθος 28 ὀργυιῶν καὶ εὖρος κατὰ τὸν πυθμένα 229 περίπου. Ἐστοίχισε δὲ ἐν ὅλῳ 17,518, 729, λίρας στερλίνας. Ἐνεκαινιάσθη κατὰ τὸ 1869. Κατ' ἀρχὰς ὀλίγα πλοῖα διήρχοντο ἐξ αὐτῆς, ἀλλ' ἤδη κατέστη ἡ κυρία ὁδὸς ἁπάντων σχεδὸν τῶν εἰς Ἰνδίας, Αὐστραλίαν, Νέαν, Ζηλανδίαν, Κίναν, Ἰαπωνίαν, κτλ μεταβαινόντων ἀτμοπλοίων. Μετὰ τὴν διώρυχα ταύτην ἔρχεται ἡ Βορείου Ὀλλανδίας γενομένη κατὰ τὸ 1825. Ἔχει εὖρος κατὰ μὲν τὴν ἐπιφάνειαν 124 ποδῶν κατὰ δὲ τὸν πυθμένα 31 ποδ. καὶ βάθος 20 ποδῶν. Ἐκτείνεται ἀπὸ Ἀμστελοδάμου μέχρις Ἕλδερ δηλ. ἔχει μῆκος 51 μιλίων. Μετ' αὐτὴν ἔρχεται ἡ Καλιδωνία διώρυξ τῆς Σκωτίας, ἔχουσα μῆκος 60 μιλίων. Ἤδη κόπτεται ἡ μεγάλη διώρυξ τῆς Μαγχεστρίας ἥτις μέλει νὰ ἑνώσῃ τὴν πόλιν ταύτην μετὰ τῆς Μέρσεϋ. Πολλαὶ ἄλλαι πρόκειται νὰ γίνωσιν ἐξ ὧν ἡ μεγίστη καὶ δαπανηροτέρα ἔσται ἡ μελλουσα νὰ γίνῃ ἐν Καναδᾷ, ἵνα ἑνώσῃ τὴν Λίμνην Σουπήριορ μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ὑπολογίζουσιν ὅτι ἡ δαπάνη πρὸς κατασκευήν της θὰ ἀνέλθῃ εἰς 14,000,000 λίρας Ἀγγλικάς.

* * * *

Τὶς ἀοιδὸς ἔλαβε τὰ πλεῖστα χρήματα διὰ μίαν μόνην παράστασιν;

Ἡ Ἀδελίνα Χλορίνδα Πάττι ἥτις ἤδη κατοικεῖ ἐν Οὐαλλίᾳ. Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1843 ἐν Μαδρίτῃ, καὶ ἐπαρουσιάσθη τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις εἰς ἡλικίαν 7 ἐτῶν. Ἔλαβε μέχρι 2, 000 λιρῶν διὰ μίαν μόνην συναυλίαν. Ἐν Βουόνος Ἄϋρες ἔλαβε πλέον τῶν 4,000 λιρῶν διὰ μίαν μόνην συναυλίαν. Καὶ ἐν Σικάγῳ ἐκέρδισε 46,000 λίρας εἰς 21 παραστάσεις. Ἡ κ. Χριστήνη Νίλσων εἰς δύω περιοδείας της ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἐκέρδισε 54, 000 λίρας.

* * * *

Τὶς εἶνε ὁ μέγιστος ἰδιοκτήτης οἰκιῶν τοῦ κόσμου;

Ὁ Δοὺξ τῆς Οὐεστμινστέρας. Κατέχει ἤδη οἰκίας ἀξίας πλέον τῶν 7 ἑκατομμυρίων λιρῶν καὶ περὶ τὸ τέλος τῆς ἑκατονταετηρίδος ταύτης ὅταν ἅπασαι αἱ οἰκίαι αἱ οἰκοδομηθεῖσαι ἐπὶ γηπέδων του θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν κατοχήν του, ἡ ἀξία τοῦ συνόλου θὰ ὑπερβῇ τὰ 15 ἑκατομμύρια λιρῶν. Μετ αὐτὸν ἔρχεται ὁ Δοὺξ τῆς Πορτλάνδης οὗ ἡ κτηματικὴ περιουσία ἀνέρχεται εἰς 4 ἑκατομμύρια λιρῶν.

Ο ΑΗΡ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Ὁ Δόκτωρ Βαίλεϋ καθηγητὴς τῆς φυσιολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ὄενς ὁμιλῶν περὶ συστατικῶν τοῦ ἀέρος, ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς φυσιολογικῆς ἑταιρίας εἶπεν, ὅτι ποιήσας πειράματα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἠδυνήθη νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐν τῷ ἀέρι ποσότητα τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ ὅτι ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ ποιότης τοῦ ἀέρος ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Καίτοι ὁ φυσιολόγος Ἄγγλος Σμὶθ βεβαιοῖ ὅτι δύναταί τις νὰ ἀναπνέῃ, ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀέρα ἐμπεριέχοντα ἐξαπλάσιον ποσὸν ἀνθρακικοῦ ὀξέος τοῦ συνήθους καὶ τριπλάσιον τοῦ ἐμπεριεχομένου ἐν τῷ διεφθαρμένῳ ἀέρι τῶν ὁδῶν, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ καμμίαν ἐπαισθητὴν ἐνόχλησιν. Ὁ ἀὴρ οὗτος εἶνε μηχανικῶς κεκορεσμένος ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ φαίνεται μᾶλλον ἢ πιθανὸν, ὅτι ἡ στενοχωρία ἣν συνήθως αἰσθάνεται ἐν αὐτῷ, δὲν ὀφείλεται τόσον εἰς τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ ὅσον εἰς τὴν ὀργανικὴν ὕλην καὶ τοὺς μικροοργανισμοὺς οὗς ἐμπερίεχει ἰδίως, ὅταν εἶνε κεκλεισμένος εἰς περιωρισμένα μέρη ἐν οἷς συνωστίζεται πολὺ πλῆθος. Αἱ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κάρνελυ γενόμεναι πολύτιμοι παρατηρήσεις ἐν Δουνδῇ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οἱ ἐπισυμβαίνοντες θάνατοι ἐκ βρογχικῶν νοσημάτων, διαρροίας καὶ ἄλλων ἐν μονοθαλάμοις οἰκίαις κατοικουμέναις ὑπὸ πολλῶν ἀτόμων εἶνε ἑξαπλάσιοι τῶν συμβαινόντων ἐν οἰκίαις ἐχούσας πλέον τῶν τεσσάρων θαλάμων καὶ ἐν οἷς ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ εὐκολώτερον. Εἰς τὰς τελευταίας οἱ μικροοργανισμοὶ ἀνέρχονται ἀπὸ 10—300 ἐνῷ εἰς τὰς πρώτας ὑπερβαίνουσι τὰς 7,000 ἀνὰ ἕκαστον κυβικὸν πόδα ἀέρος. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ἕκαστον λεπτὸν τῆς ὥρας ἀναπνέομεν ἓν περίπου τρίτον κυβικοῦ ποδὸς ἀέρος, εἶνε καταφανὲς ὅτι, οἱ μικροοργανισμοὶ οὓς εἰσπνέομεν ἐν μὲν τῷ καθαρῷ ἀέρι ἀνέρχονται ἀπὸ 5—10 ἀνὰ ἕκαστον λεπτόν, ἐν δὲ τῷ διεφθαρμένῳ ἀπὸ 500 μέχρι τοῦ καταπληκτικοῦ ποσοῦ τῶν 5,000. Εἶνε ἄρά γε τὸ αὐτὸ ἂν εἰσπνέωμεν μονάδας τινὰς ἢ πολλὰς χιλιάδας τοιούτων μικρῶν ὀργανισμῶν, καὶ δυνάμεθα νὰ πράττωμεν τοῦτο χωρὶς νὰ ὑφιστάμεθα οὐδεμίαν ἐνόχλησιν; Πρὸς τούτοις ὡς ἀπέδειξεν ὁ Αἴτκεν ἐκτὸς τῶν μικροοργανισμῶν, ὁ ἀὴρ τῶν πόλεων εἶνε πλήρης μορίων κονιορτοῦ ἅτινα ἂν μὴ ἀπ' εὐθείας εἶνε τοὐλάχιστον ἐμμέσως πολὺ βλαβερὰ εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου, διὸ εἰς αὐτὰ ἰδίως ὀφείλονται αἱ ὀμίχλαι. Ἐν καιρῷ νηνεμίας, οἱ μικροοργανισμοὶ οἱ ὑπάρχοντες εἰς τὰς πολυανθρώπους πόλεις κατέρχονται μετὰ τῆς ὀμίχλης ὡς βαρύτεροι αὐτῆς συναθροίζονται πλησίον τοῦ ἐδάφους καὶ τοιουτοτρόπως τὰ κάτω στρώματα τοῦ ἀέρος πληροῦνται ἐξ αὐτῶν. Παρετηρήθη δὲ, ὅτι ἀκριβῶς τότε, ὅταν τοῦτο συμβαίνῃ καὶ οἱ θάνατοι πολλαπλασιάζονται κατὰ δεκάδας καὶ ἑκατοντάδας. Ἀλλ' ἅπασα ἡ ἔκτασις τοῦ κακοῦ τοῦ προκύπτοντος ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου ἀέρος δὲν ἐξετιμήθη εἰσέτι ἀρκούντως ἵνα ἀποφαίνωνται, ὅτι δύναταί τις νὰ εἰσπνέῃ ἀκάθαρτον ἀέρα ἄνευ πολλῆς ἐνοχλήσεως.

Καταλήγων ὁ καθηγητὴς προσέθηκεν, ὅτι ἡ χρῆσις ποσότητος τινος θειϊκοῦ ὀξέος ἠδύνατο κάπως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπολυμαντικὸν τοῦ ἀέρος, καθ' ὅσον παρετηρήθη ὅτι εἰς μέρη κείμενα πλησίον χημείων ἔνθα τοῦτο κατασκευάζεται τὰ ἐπιδημικὰ νοσήματα εἶνε σπανιώτερα. Ἀλλὰ τίς ποτε θὰ ἐπεθύμει νὰ ἀναπνεύσῃ τὸν δυσώδη βαρὺν ἀέρα τὸν ἐμπεριέχοντα τὰ ἀέρια τούτου τοῦ ὀξέος; Ἐν Μαγχεστρίᾳ ἔνθα καθ' ἑκάστην καταναλίσκονται 6,000 τόννοι γαιάνθρακος, εἰσάγονται εἰς τὸν ἀέρα διὰ τῆς καύσεως αὐτῶν περίπου 200 τόννοι ἀερίου θειϊκοῦ ὀξέος. Ἀλλὰ τίς ποτε ἀνέπνευσεν εὐχαρίστως τὸν ἀέρα τῆς Μαγχεστρίας;

Ταῦτα περὶ τῆς βλάβης τοῦ ἀκαθάρτου ἀέρος λέγει ὁ σοφὸς φυσιολόγος, καὶ ὅμως πόσαι χιλιάδες ἀνθρώπων ζῶσαι εἰς ἀκαθάρτους πόλεις δὲν φθείρουσι καθ' ἑκάστην τὴν ὑγείαν των ἀναπνέουσαι δηλητήριον ἀντὶ ζωογόνου ἀέρος καὶ πράττουσι τοῦτο μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐχαριστήσεως, ἁπλῶς διότι ἔχουσι τὴν εὐχαρίστησιν νὰ λέγωσιν ὅτι ζῶσιν εἰς Μεγαλοπόλεις;

Ἐκ Λονδίνου

Dr. William Robertson

— o —

Κλέπτης ἐν τῷ δωματίῳ.

Τὶ ἔπραξεν ἡ κ. Λ. ὅταν ἐξυπνήσασα εὗρε λωποδύτην ἐν τῷ δωματίῳ της, ἐκραύγασε;

Ὄχι τὸν κατεκεραύνωσε διὰ τοῦ περιφρονητικοῦ βλέμματός της καὶ δεικνύουσα πρὸς αὐτὸν τὴν θύραν τῷ εἶπε ἔξελθε! Καὶ τί ἔπραξε ὁ λωποδύτης;

Τῇ ἐξήγησε, ὅτι δὲν ἐσκόπει νὰ κλέψῃ αὐτήν.

ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΤΗ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΙΚΗ

Πολλὰ ἑκατέρωθεν ἐλέχθησαν καὶ λέγονται περὶ ὑπνωτισμοῦ, ἐσχάτως δὲ τὸ ζήτημα ἀνεκινήθη καὶ παρ' ἡμῖν μετὰ πολλῆς σφοδρότητος καὶ φαίνεται, ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἀσκληπιάδαι θεωροῦσι τὸν ὑπνωτισμὸν ὡς φευκταῖον καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν. Ἡμεῖς ἐσυνεθίσαμεν νὰ σεβώμεθα τὰ δόγματα τῆς ἐπιστήμης διὰ δύο λόγους, πρῶτον διότι θεωροῦμεν, ὅτι πᾶσα σὰρξ ὀφείλει νὰ κλίνῃ γόνυ πρὸ τῶν φώτων της καὶ δεύτερον διότι ἐκ πείρας ἐμάθομεν, ὅτι ἐκ τῆς φιλονεικίας οὐδέποτε ἀπορρέει καλόν τι καὶ ὠφέλιμον καὶ συνεπῶς δὲν θέλομεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τοιαύτην. Ἀλλ' ἐν τούτοις καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα πολλοὶ ἐκ τῶν τῆς ἑσπερίας ἰατρῶν φαίνονται μὴ καθ' ὅλα συμμεριζόμενοι τὴν γνώμην, ὅτι προέρχονται ὀλέθρια ἀποτελέσματα

ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ ὑπνωτισμοῦ πρὸς ἴασιν ἀσθενειῶν, καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ τὸν μεταχειρίζωνται ἐν πολλοῖς. Οὕτως ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. M. R. Roberts πρό τινων ἡμερῶν ἐποίησε τὸ ἑξῆς πείραμα ἐνώπιον τῆς ἑταιρίας τῶν ὀδοντοϊατρῶν τῆς Λιτσφήλδης. Κυρία τις ἥτις καὶ ἄλλοτε εἶχεν ὑπνωτισθῆ πολλάκις πρὸς θεραπείαν πονοκεφάλων καὶ ἄλλων παθημάτων συνεβουλεύθη ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ της, ἐπειδὴ εἶχεν ἐφθαρμένον ὀδόντα οὗτινος ἡ ἐξαγωγὴ ἐφαίνετο δυσκολωτάτη νὰ ὑπνωτισθῇ καὶ πάλιν καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν ἐγχείρισιν. Ἡ κυρία συγκατένευσε καὶ ἅμα ἐκοιμήθη διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὀδοντοϊατροῦ νὰ μεταβῇ πρὸς τὴν χειρουργικὴν ἕδραν καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα. Τοῦτο ἐγένετο καὶ ὁ ὀδοὺς ἐξήχθη χωρὶς ἡ γυνὴ νὰ δείξῃ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον ὀδύνης.

Ὅταν ἐξύπνησεν εἶπεν, ὅτι οὐδὲν εἶχεν αἰσθανθῆ καὶ ἔκτοτε διατελεῖ ἄριστα εἰς τὴν ὑγείαν.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΩΝ

Τὰ ἐπισκεπτήρια καθ' ὅσον φαίνεται δὲν ἐφευρέθησαν ἀκριβῶς ὅπως τὰ μεταχειριζόμεθα σήμερον, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνεπτύχθη ἡ ἰδέα αὐτῶν ἥτις ἔχει τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον. Ὁ πρῶτος χαρτοπαίκτης, ἐπισκεφθεὶς φίλον του καὶ μὴ εὑρὼν αὐτὸν κατ' οἶκον, ἔγραψεν ὄπισθεν παιγνιοχάρτου τὸ ὄνομά του καὶ τὸ ἀφῆκε ἵνα ποιήσῃ γνωστὴν τὴν ἐπίσκεψίν του. Οὗτος δὲ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ ἐφευρετὴς τῶν ἐπισκεπτηρίων. Ὥστε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ χαρτοπαίγνιον ὀφείλει τι ἀγαθὸν ὁ πολιτισμός.

Τὰ πρῶτα ἐπισκεπτήρια ἦσαν πολὺ μικρὰ κοπτομένων τῶν πρὸς τοῦτο παιγνιοχάρτων. Οὕτω τοῦ Κόμητος καὶ τῆς Κομήσσης τῆς Νορθουμβερλάνδης τὰ ὀνόματα ἦσαν τετυπωμένα ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ τρίαι σπαθὶ καὶ τῆς δάμας καρρώ.

Τὸ ὄνομα τῆς Δουκίσσης Γράφτων εἶνε τετυπωμένον ὄπισθεν τοῦ ἄσσου κούπα καὶ τοῦτο ἦτο τὸ ἐπισκεπτήριόν της.

Ἐπισκεπτήριον τι τῆς Λαίδης Νορθουμβερλάνδης φέρει εἰς τὸ περιθώριον τὰς λέξεις «Ἄνευ κρενολίνου εἰ δυνατόν». φαίνεται ὅτι τὰ κρενολίνα παρεῖχον πολλὴν δυσκολείαν εἰς τοὺς παρακαθημένους εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ χαρτοπαιγνίου !!

Πρὸ αὐτῶν τοιαῦται προσκλήσεις ἦτον ἀνάγκη νὰ γίνωνται προφορικῶς ἢ δι' ὑπηρετῶν πεμπομένων πρὸς τοῦτο. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν νεωτερισμὸν τῶν ἐπισκεπτηρίων φαίνεται, ὅτι τὸ Λονδῖνον ἐδίδαξε τοὺς Παρισίους καθ' ὅσον αἱ δι' ἐπισκεπτηρίων ἐπισκέψεις ἤρξαντο νὰ γίνωνται ἐκεῖσε μόλις κατὰ τὸ 1770. Ἀλλ' ἐν Ἐνετίᾳ ὁ συρμὸς ἦτο γνωστὸς πολὺ πρότερον, καθ' ὅσον οἱ Ἐνετοὶ μετεχειρίζοντο ἐπισκεπτήρια ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου ἕκτου αἰῶνος ἅτινα οἱ διασημότεροι τῶν ζωγράφων δὲν ἀπηξίουν νὰ διακοσμῶσι διὰ τῶν σχεδιασμάτων των. Τοιαύτη συλλογὴ ἐπισκεπτηρίων ἐζωγραφημένων διατηρεῖται εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐνετίας. Μᾶς εἶνε ἄγνωστον τί θὰ εἴπωσιν οἱ μεταγενεστέροι περὶ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης τοῦ καθ' ἡμᾶς πολιτισμοῦ, ἡμεῖς γνωρίζομεν πόσου καλοῦ ἐγένοντο αἰτία τὰ ἐπισκεπτήρια, ἅτινα μᾶς σώζουσιν ἀπὸ πλείστας ὀχληρὰς ἐπισκέψεις ἃς θὰ ἠναγκαζόμεθα ἄλλως νὰ κάμνωμεν αὐτοπροσώπως.

Συνεπῶς ἂς συγχωρήσωμεν τὴν ταπεινὴν ἐκ τοῦ χαρτοπαιγνίου καταγωγήν των καὶ ἂς ἤμεθα εὐγνώμονες πρὸς αὐτά.

— o —

Εὐκαιρία ἀπολεσθεῖσα.

Δύο γαιοκτήμονες περιεπάτουν ἡμέραν τινὰ παρὰ τὰ γήπεδα ἅτινα κεῖνται πλησίον τοῦ παλατίου, ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν θεωρῶν αὐτὰ παρετήρησε σπουδαίως.

Κύτταξε ἐκεῖ, ἔφθασα τὸν καιρὸν κατὰ τὸν ὁποῖον ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ τις αὐτὰ δι' ἕνα κομμάτι ψωμί. Καὶ διατὶ δὲν τὰ ἠγόρασες τότε ἠρώτησε ὁ ἄλλος, διότι μοῦ ἔλειπε τὸ ψωμί.

ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Ἡ ἀποτέφρωσις τῶν νεκρῶν ἦτο ἐν χρήσει εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν ἀρχαίων λαῶν καὶ διήρκεσεν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. Καίτοι δὲ ἐν πολλοῖς ἔθνεσι μετεσχηματίσθη εἰς εἶδος τι πυρολατρείας ἐν τούτοις δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἀποδοχή της ἐν ἁπάσῃ σχεδὸν τῇ ἀρχαιότητι εἶχε πάντως ἄλλους λόγους ἢ θρησκευτικούς. Οἱ Ἕλληνες, ὡς λέγει Ἄγγλος τις ἀρχαιολόγος, ἀποδίδουσι τὴν εἰσαγωγήν της εἰς τὸν Ἡρακλέα, ὅστις ὁρκισθεὶς νὰ φέρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἀργείου εἰς τὸν πατέρα του Λισύμνιον ἐνόμισε, ὅτι τὸ καταλληλότερον μέσον, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσιν του ἦτο νὰ τὸν ἀποτεφρώσῃ καὶ νὰ φέρῃ τὴν κόνιν του. Κατὰ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες ἀπετέφρουν τὰ σώματα τῶν νεκρῶν των πολὺ πρὶν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Ἀλλ' ἔτι ἐνωρίτερον τῶν Ἑλλήνων οἱ Σκῦθαι ἐσυνείθιζον τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διαλύσεως τῶν σωμάτων. Ἐπίσης ἔχομεν ὀλίγα τινὰ παραδείγματα καθ' ἃ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ἐσυνείθιζον τὴν ἀποτέφρωσιν. Ἡ ἰδέα τῆς διὰ τοῦ πυρὸς ἐξαγνίσεως ἐπεκράτησε μετὰ πολλοῦ δικαίου εἰς πολλοὺς ἀρχαίους λαούς. Ἐκ τῶν ἀρχαίων λαῶν τῆς Δύσεως πολλοί, οἷον οἱ Δρυΐδαι ἐπίστευον ὅτι τὸ σῶμα καθαρίζεται διὰ τῆς ἀποτεφρώσεως. Ὁ Ὀβίδιος ἀναφέρει τὴν γενικὴν πεποίθησιν τῆς ἐποχῆς του ἥτις ἦτο, ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν ἀπεχωρίζετο τελείως τοῦ σώματος μέχρι τῆς διὰ πυρὸς διαλύσεως του. Οἱ Ἀθηναῖοι πάντοτε μετὰ τὴν μάχην ἔκαιον τοὺς νεκρούς των.

Δὲν θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν ποσῶς τὴν ἡμετέραν γνώμην περὶ τοῦ προτιμοτέρου τρόπου τῆς καταστροφῆς τῶν νεκρῶν, ἀλλ' οἱ ἰατροὶ πάσης χώρας συμφωνοῦσιν ὅτι ἡ ἀποτέφρωσις δι' ὑγιεινοὺς λόγους εἶνε πολὺ προτιμοτέρα τῆς ταφῆς καὶ ὅτι ἡ μὲν ταφὴ μᾶς ἀναμιμνήσκει τὴν βάρβαρον ἐποχὴν τοῦ μεσαίωνος ἡ δὲ ἀποτέφρωσις τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν.

— o —

Χριστιανικὴ τελειοποίησις.

Ἱερεύς τις πρὸς νεωστὶ μεταστραφέντα ἀνθρωποφάγον. Εἰπέ μου Παῦλε ἤρχισες νὰ μετανοῆς, διότι μόλις πρὸ τεσσάρων ἑβδομάδων ἐφόνευσας τὸν πατέρα σου.

Ἀνθρωποφάγος. Ὦ ναί! Ἀπὸ τότε δὲν ἔφαγα παρὰ τρεῖς συγγενεῖς μου.

Ο ΣΕΙΡΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

Ὁ Σείριος ὀνομάζεται εἰς τινας γλώσσας κύων. Τοῦτο βεβαίως δὲν συμβαίνει ὡς νομίζεται παρὰ τῶν πολλῶν ἐκ τῆς ἐπιπολαζούσης λύσσης κατὰ τὰ κυνικὰ καύματα τοῦ αὐγούστου, καθ' ἃ ὁ ἀστὴρ οὗτος προέχει. Οὔτε τῷ ἀπεδόθη τὸ ὄνομα διὰ τινα ὁμοιότητα πρὸς κύνα, ἣν αὐτὸς ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν τοῦ ἀστερισμοῦ του φέρει. Τὸ ὄνομα τῷ ἐδόθη ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων πρὸ 3,000 ἐτῶν διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις ἃς ὁ ἀστερισμός του παρεῖχε πρὸς τοὺς γεωργούς. Ἂν ἐγερθῇ τις περὶ τὰ μέσα τοῦ αὐγούστου κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν τῆς πρωΐας θὰ ἴδῃ αὐτὸν χαμηλὰ πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ ὁρίζοντος. (Οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῆς λέξεως ἀνατολὴ ἀστέρος ἢ ἀστερισμοῦ ἤννοουν τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν κατὰ τὴν πρωΐαν εἰς τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα.) Λοιπόν, ἐπειδὴ κατὰ ὡρισμένας ἐποχὰς ἅπαντες οἱ ἀστερισμοὶ ἀνατέλλουσιν τοιουτοτρόπως, εἶνε καὶ ἦταν ἐξαίρετοι ὁδηγοὶ διὰ τοὺς γεωργοὺς ἰδίως μάλιστα τὸ πάλαι ὅτε δὲν ὑπῆρχον καζαμίαι καὶ ἡμερολόγια, ἵνα τοὺς βοηθῶσιν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους. Πρὸ 3,000 ἐτῶν ὁ Σείριος δὲν ἀνέτελλε κατὰ τὸν Αὔγουστον ἀλλὰ περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου διὰ λόγους οὓς εἶνε περιττὸν νὰ ἐξηγήσωμεν ἐνταῦθα. Κατ' αὐτὴν δὲ ἀκριβῶς τὴν ὥραν ἤρχιζε καὶ ἡ ἐτησία πλημμύρα τοῦ Νείλου, ἥτις ἐπλούτιζε τὴν χώραν καθιστῶσα αὐτὴν εὐφορωτάτην. Φυσικῷ τῷ λόγῳ οἱ Αἰγύπτιοι εἵτινες ἦταν παρατηρηταὶ τῶν ἀστέρων συνεδύασαν τὰ δύο γεγονότα τῆς ἀνατολῆς τοῦ Σειρίου καὶ τῆς πλημμύρας τοῦ Νείλου καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀστὴρ ἐφαίνετο τρόπον τινὰ φρουρῶν τὴν πλημμύραν τὸν ὠνόμασαν «Φρουρὸν» ἢ «κύνα» καὶ ἔκτοτε ἐξηκολούθησε νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦτο.

Ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ γλώσσῃ ἐκαλεῖτο Σόθις καὶ ὡς ἐκ τοῦ καλοῦ οὗτινος ὑπετίθετο ὅτι παρεῖχε εἰς τὸν γεωργόν καὶ ὡς ἐκ τῆς λαμπρότητος του ἐθεωρεῖτο θεότης καὶ ἐλατρεύετο ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ἐπιστεύετο ὅτι ἦτο ἡ κατοικία τῆς ψυχῆς τῆς θεᾶς Ἴσιδος, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀνατολῆς του, ἦτο ἡ Αἰγυπτιακὴ πρώτη τοῦ ἔτους. Τοῦτο εἶνε τὸ ἱστορικόν, ὡς τοὐλάχιστον βεβαιοῦσι τινες, τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ ἐπωνυμίας τοῦ κυνός. Ἀλλ' οἱ μεταγενέστεροι ἀστρονόμοι λαμβάνοντες ἀνεξετάστως τὸ ὄνομα χωρὶς νὰ θεωρήσωσι τοὺς λόγους δι' οὓς; τὸ ἔλαβε, τὸν ἐφαντάσθησαν κύνα καὶ ἐζωγράφισαν δύο κύνας ἐπὶ τῶν ἀστρονομικῶν χαρτῶν των, ἐξ ὧν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μεγαλειτέρου ἀστερισμοῦ εἶνε ὁ Σείριος «Canis Maqor» καὶ παρ αὐτὸν κεῖται ὁ ἐλάττων ἀστερισμὸς «Canis Minor»,

ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΣ ΠΟΡΕΙΑ ΚΥΝΟΣ

Ἰδοὺ πῶς μικρός τι κύων κατώρθωσε νὰ μεταβῇ ἐκ Βιέννης εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Βικτωρία τῆς Μεντόνης.

Δύο δούκισσαι διέμενον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἔλαβε μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὸ κυνάριον τοῦ ξενοδόχου καὶ ζητήσασα αὐτὸ τὸ ἠγόρασε. Τοιουτοτρόπως ὁ Πιετρίνος, οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ ζῶον ἦλθε μετ' αὐτῆς εἰς Βιέννην καὶ ὑπετέθη παρὰ πάντων ὅτι θὰ ἐλησμόνη διὰ παντὸς καὶ τὸν κύριον του καὶ τὸ ἐν Μεντόνῃ ξενοδοχεῖον. Ἀλλὰ δὲν συνέβη οὕτω.

Δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ὁ κ. Μιλάνδρης ἐξεπλάγη βλέπων τὸ κυνάριόν του ἐν κακῇ καταστάσει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του· ἀμέσως δὲ ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν δούκισσαν ἐρωτῶν :

«Πιετρίνος ἐπέστρεψε. Πότε ἔφυγε ;»

Ἡ ἀπάντησις ἦτο.

«Πρὸ δέκα ἡμερῶν»

Πῶς τὸ δυστυχὲς ζῷον κατώρθωσε τοσοῦτον μακρὸν ταξείδιον εἰς τόσον ὀλίγον χρόνον εἶνε ἀνεξήγητον, ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἡ θλίψις διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ κυρίου του ἀποχωρισμὸν τὸ ὤθησε νὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ. Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον δὲν εὗρεν ἀμέσως τὸν κύριον του, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ τὸν ζητήσῃ ἀφ' οὗ δὲ τὸν εὗρε ἐξηπλώθη εἰς τοὺς πόδας του κατάκοπον μὲν ἀλλ' εὐτυχές. Τὸ πτωχὸν ζῷον εἶχεν ὑποφέρει ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἀπέθανε μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ ξενοδοχείου, ἐπὶ δὲ τοῦ τάφου του ἐτέθη λευκὸν μάρμαρον μὲ ἑξῆς ἐπιτύμβιον χρυσοῖς γράμμασι.

«Ἐνταῦθα κεῖται ὁ πιστὸς φίλος Πιετρίνος.»

ΤΕΡΠΝΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Εὐπείθεια ὑπηρέτου.

Κύριος τις μικρᾶς μὲν περιουσίας ἀλλ' ἀγαπῶν νὰ δίδῃ γεύματα καὶ συναναστροφάς, εἶχεν ἕνα μόνον ὑπηρέτην ἐκ τοῦ μακαρίου γένους τῶν φασουλίδων.

Ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν εἶχε εἰς τὴν τράπεζαν δύο ἢ τρεῖς φίλους; ὁ ὑπηρέτης εἰσῆλθε κομίζων κεκαλυμμένην παροψίδα.

— Τί καλὰ μᾶς φέρεις. Γιάννη; Ἠρώτησεν ὁ κύριος.

— Ψητὴν ὄρνιθα! ἦτο ἡ ἀπάντησις.

Ὁ κύριος δὲν εἶπε τίποτε, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ξένων προσεκάλεσε τὸν ὑπηρέτην καί :

— Γιάννη, εἶπε, θὰ ἦτο καλλίτερον διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ οἴκου μου νὰ λέγῃς εἰς τὸ ἑξῆς. «ψητὰς ὄρνιθας» καὶ ὄχι «ψητὴν ὄρνιθα».

— Θὰ τὸ ἐνθυμοῦμαι αὐθέντη, ἀπεκρίθη προθύμως ὁ ὑπηρέτης.

Μετά τινας ἡμέρας ὁ κύριος του προσεκάλεσε καὶ πάλιν εἰς γεῦμα φίλους τινας. Ὅταν δὲ οὗτος εἰσῆλθε ἀκολουθούμενος ὑπὸ παιδὸς καὶ κομίζων τὰ φαγητὰ ὁ κύριος κατὰ τὴν συνήθειαν του ἠρώτησε.

— Τί καλὰ μᾶς φέρεις Γιάννη ;

Ὁ ὑπηρέτης πιστὸς εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ κυρίου του νὰ μεταχειρίζηται τὸν πληθυντικὸν χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ οἴκου ἀπεκρίθη:
Βραστὰ βῴδια καὶ δαμάλια, κύριε!

Οἱ συνδαιτημόνες ἐγέλασαν ὡς καὶ ὁ ξενίζων αὐτοὺς κύριος πλὴν δὲν τοῖς εἶπε πόθεν ὁ ὑπηρέτης του ὡρμήθη νὰ μεταχειρισθῇ τὸν πληθυντικόν.

* * * *

Εὗρε τὸν καλλίτερον του.

Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς ἠγάπα πολὺ νὰ καυχᾶται περὶ τῶν κερδῶν του καὶ περὶ τῶν μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν ἅτινα τῷ ἐπληρώνοντο διὰ τὰ γραφόμενά του.

Ἡμέραν τινα ἐνῷ εὑρίσκετο εἰς τινα συναναστροφὴν ξένος τις ὅστις εἶχε τὴν ὑπομονὴν νὰ τὸν ἀκούσῃ ἐπὶ πολλὴν ὥραν καυχώμενον τῷ εἶπε ξηρῶς.

— Βεβαίως κερδίζετε οὐκ ὀλίγα, ἀλλὰ ποῖον εἶνε τὸ μέγιστον ποσὸν ὅπερ σᾶς ἐπληρώθη ποτέ.

— Δέκα φράγκα δι' ἑκάστην γραμμὴν ἀπήντησεν ὁ Δουμᾶς.

— Μπά! Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε ἀπήντησεν ὁ ξένος. Ἐγὼ λαμβάνω πεντακοσίας περίπου χιλιάδας φράγκων διὰ μίαν γραμμήν!

— Ἀληθῶς; ὑπέλαβεν ὁ Δουμᾶς ἀπίστως μειδιῶν.

— Τὶς εἶσθε παρακαλῶ;

— Εἶμαι ἐργολάβος σιδηροδρομικῶν γραμμῶν!

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ὁ Παστὲρ ἐπιλήσμων. Ὁ Παστὲρ εἶνε περιβόητος διὰ τὴν λησμοσύνην του. Οὐδέποτε σκέπτεται νὰ φάγῃ ἂν δὲν τῷ ὑπενθυμίσωσι τοῦτο οἱ ὑπηρέται του· λέγουσι δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων του, λησμονήσας καὶ νύμφην καὶ στέφανα μετέβη εἰς τὸ σπουδαστήριόν του καὶ ἤρξατο νὰ ἐργάζηται. Ὅταν ἡ νύμφη καὶ ἡ συνοδία της ἔφθασαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐξεπλάγησαν πολὺ μὴ εὑρόντες αὐτὸν ἐκεῖ. Μετὰ ἐπίμονον τότε ἀναζήτησιν ὁ Παστὲρ εὑρέθη ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του, ἐν ᾧ ἦτο βεβυθισμένος εἰς τὴν ἀνάλυσιν διαφόρων οὐσιῶν καὶ ἐντελῶς λησμονῶν ὅτι ἦτο γαμβρός.

Θάνατοι ἐκ φθίσεως. Κατὰ τὰς νεωτέρας στατιστικὰς τὸ τέτταρτον περίπου τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐπισυμβαινόντων ἐτησίως θανάτων, εἶνε ἐκ φθίσεως. Ὑπολογίζεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῆς νόσου ταύτης ἀποθνησκόντων ἀνέρχεται εἰς 100,000. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἂν προσθέσῃ τις τὸν ἀριθμὸν τῶν καταστραφεισῶν ὑπάρξεων ὑπὸ τῶν πολέμων, τῆς χολέρας καὶ ἄλλων ἐπιδημικῶν νοσημάτων, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος δὲν θὰ φθάσῃ οὔτε εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπὸ τῆς φυματιώσεως καταστραφέντος πληθυσμοῦ. Οὕτω ἀπὸ τοῦ 1800 μέχρι τοῦ 1880 ἡ μὲν χόλερα ἀφήρπασε 400,000 θύματα ὁ δὲ πόλεμος 2 000, 000, ἀλλ' ἡ φθίσις μόνη ὑπὲρ τὰ 8 ἑκατομμύρια. Δηλαδὴ ἐν διαστήματι ὀκτὼ ἐτῶν ἡ φθίσις ἐφόνευσεν τετραπλασίους ἀνθρώπους ἢ ὁ πόλεμος καὶ εἰκοσαπλασίους ἢ ἡ χολέρα.

Ἐξερεύνησις τῆς Αὐστραλίας. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Αὐστραλίας εἶνε εἰσέτι ἐπίσης ἄγνωστον ὡς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀφρικῆς Πρὸς ἀνακάλυψιν τούτου ὁ Σὶρ Θωμᾶς Ἔλδερ προσηνέχθη νὰ συνεισφέρῃ χρήματα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ σχέδιον τῆς ἐξερευνήσεως ἤθελε παρουσιασθῆ πρὸς αὐτόν. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Νοτίου ἡμισφαιρίου θὰ δεχθῶσιν εὐχαρίστως τὴν ἐξερεύνησιν τῆς χώρας.

Τὸ θαλάσσιον ποδήλατον. Τὸ ὑπὸ τοῦ M. Romanes ἐφευρεθὲν ποδήλατον εἶνε ἓν ἐκ τῶν εὐφυεστέρων ἐπινοημάτων τοῦ παρόντος αἰῶνος. Δύναται νὰ τρέχῃ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ ἤδη δοκιμασθὲν ἐκρίθη καταλληλότατον πρὸς τοποθέτησιν τηλεγραφικῶν συρμάτων ἐντὸς ποταμῶν καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Οἱ τροχοὶ τοῦ ἐν λόγῳ ποδηλάτου εἶνε παχεῖς σωλῆνες ἐφ' ὧν εἶνε στερεωμένοι ἕτεροι σωλῆνες σταυροειδῶς καὶ χρησιμεύουσιν ὡς πτερὰ δι' ὧν κατορθώνει νὰ προχωρῇ εἰς τὸ ὕδωρ. Εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος αὐτοῦ εἶνε στερεωμένη ἄτρακτος ἐφ' ἧς περιτυλίσσεται τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα ὅταν πρόκειται νὰ μεταχειρισθῶσι διὰ τὸ ρίψιμον καλωδίου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς κ. κ. Φ. Τσελεπατιώτην ἐξ Ἄργους Η. Ραζῆν δικηγόρον ἐκ Μεσολογγίου. Π. Κουκερῖκον δικηγόρον ἐκ Καρδίτσης. Γ. Ζερβόπουλον ἐκ Κερκύρας. Π. Ἀναγνωστόπουλον καὶ Ι. Κυταριόλον δικηγόρους ἐκ Καλαμῶν. Δ. Σταυρόπουλον δικηγόρον καὶ Γ. Ζωρουχλιώτην ἐκ Πατρῶν. Β. Καλαμαριώτην διδάσκαλον ἐκ Πόρου. καὶ υἱοὺς Κ. Ζερβουδάκη ἐκ Σύρου, διὰ τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν πρὸς τὸν «Θαυμάσιον Κόσμον» ἀποστείλαντες διπλῆν τὴν συνδρομήν.

Κ. κ. Σ. Ρ., Π. Κ, Κωνστάντσαν.—Ν. Β. Ζάραν. Ι. Α., Ι. Β. Ὕδραν.—Δ. Κ. Γαστούνην —Ν. Κ., Ε. Π., Α. Μ. Καστελλάνους.—Γ. Σ. Πειραιᾶ.—Ι. Α., Δ. Μ., Ε. Ν., Σ. Ν., Ι. Μ., Ε. Π. Σῦρον. Ε. Τ. Κιάτον.—Κ. Ι., Χ. Γ., Γ. Π., Α. Π., Α. Σ., Σ. Μ., Ι. Ο. Πάτρας.—Δ. Β., Ι. Σ. Χαλκίδα.—Ι. Π. Βῶλον. Θ. Π. Ἄργος.—Α. Μ. Πύλον.—Ν. Κ., Α. Τ. Λάρισσαν.—Δ. Κ., Α. Δ., Γ. Π. Βετολίστην.—Π. Κ. Σπάρτην.—Χ. Π. Ἁλμυρόν.—Ε. Β. Θήραν.—Α. Θ., Σ. Γ., Α. Δ. Κέρκυραν.—Π. Τ., Σ. Κ. Κάρυστον.—Δ. Μ., Μ. Μ., Π. Χ., Δ. Ε., Ν. Χ. Ζάκυνθον —Α. Κ., Δ. Β. Πηγαδάκι—.Δ. Μ. Ληξούριον. —Σ.Μ. Λευκάδα.—Α. Μ., Ε. Μ.,Δ. Π., Α. Χ. Μεσόλογγιον.—Θ. Κ., Γ. Ο.. Δ. Τ., Δ. Κ., Α. Μ., Γ. Σ. Γύθειον.—Χ. Π. Κυπαρισσίαν.—Γ. Γ. Κριεκούκιον.—Κ. Λ. Θήβας.—Χ. Π., Α. Π., Θ. Σ., Ι. Κ., Γ. Χ. Καλάμας. —Α. Μ. Γαύριον.—Η. Κ. Λεβαδείαν.—Α. Π. Μελιγαλᾶ. —Κ. Β. Σκόπελον. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.

Κ. κ Γ. Κ. Κέρκυραν· ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν· φύλλα ἀπεστάλησαν ἑκάστῳ.—Ρ. Ρ. Τρίπολιν· ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν· συνδρομήν σας παρὰ τοῦ Γ. Σ. ὡς γράφετε δὲν ἐλάβομεν ποτέ. Ἀγνώστῳ Πάτρας δὲν δυνάμεθα ν' ἀναγνώσωμεν τὴν ὑπογραφήν σας ἵνα σας ἀποστείλωμεν τὸν 4ον ἀριθμὸν ἓν μᾶς ζητεῖτε. Α. Δ. Αὐλωνάριον ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν· ἐνεγράφησαν φύλλα ἀπεστάλησαν.